

Üç Küçük Domuz

Grimm Kardeşler

Bir varmış bir yokmuş. Çok eski zamanlarda yaşlı bir anne domuz yaşarmış. Bu yaşlı annenin üç yavrusu varmış. Yavru domuzlar yedikçe büyümüşler, büyüdükçe yemişler. Yaşadıkları eve sığmaz olmuşlar. Onların tombul halini gören anne: "Yavrularım artık büyüdünüz. Benden ayrılıp kendi hayatınızı kurmanın zamanı geldi." demiş. Üç yavru domuz annelerinden ayrılıp yola koyulmuşlar.

Birinci domuz sırtında saman taşıyan bir adamla karşılaşmış. Ona: "Sırtındaki samanı lütfen bana ver. Samandan kendime bir ev yapacağım." demiş.

Adam da ona: "Sen de bana kıllarından ver. Ben de onlardan fırça yapayım." demiş.

Küçük domuz adama kıllarından vermiş. Adam da ona sırtındaki samanı vermiş. Ona evini yapması için yardım etmiş. Önünde büyük bir kapısı, arkasında küçük bir penceresi olan güzel bir ev yapmışlar. Evinin bittiğini gören küçük domuz sevincinden şarkılar söylemiş.

İkinci domuz sırtında ağaç taşıyan bir adama rastlamış. Ona: "Sırtındaki ağaçları lütfen bana ver. Ağaçlardan kendime bir ev yapacağım." demiş.

Adam da ona: "Sen de bana kıllarından ver. Ben de onlardan fırça yapayım." demiş.

Küçük domuz adama kıllarından vermiş. Adam da ona sırtındaki ağaçları vermiş. Ona evini yapması için yardım etmiş. Önünde büyük bir kapısı, arkasında küçük bir penceresi olan güzel bir ev yapmışlar. Evinin bittiğini gören küçük domuz sevincinden şarkılar söylemiş.

Üçüncü domuz sırtında tuğla taşıyan bir adama rastlamış. Ona: "Sırtındaki tuğlaları lütfen bana ver. Tuğlalardan kendime bir ev yapacağım." demiş.

Adam da ona: "Sen de bana kıllarından ver. Ben de onlardan fırça yapayım." demiş.

Küçük domuz adama kıllarından vermiş. Adam da ona sırtındaki tuğlaları vermiş. Ona evini yapması için yardım etmiş. Önünde büyük bir kapısı, arkasında küçük bir penceresi olan güzel bir ev yapmışlar. Evinin bittiğini gören küçük domuz sevincinden şarkılar söylemiş.

Böylece her küçük domuz kendi evinde mutluluk içinde yaşamaya başlamış.

Bir gün ormandan bir kurt gelmiş ve saman evin kapısını çalmış: "Aç kapıyı küçük domuzcuk, içeri gireyim." diye seslenmiş.

Küçük domuz içeriden cevap vermiş: "Ben evde yalnızım, seni içeri alamam."

Bu cevabı duyan Kurt çok kızmış: "Açmazsan üflerim püflerim, evini de başına yıkarım." demiş.

Ve kurt üflemiş, püflemiş ve evi yıkmış. Küçük domuz arka küçük pencereden kaçıp ağaç eve kaçmış. Kurt hemen ağaç eve koşmuş ve kapıyı çalmış: "Aç kapıyı küçük domuzcuk, içeri gireyim." diye seslenmiş.

Küçük domuz içeriden cevap vermiş: "Ben evde yalnızım, seni içeri alamam."

Bu cevabı duyan Kurt çok kızmış: "Açmazsan üflerim püflerim, evini de başına yıkarım." demiş.

Ve kurt üflemiş, püflemiş ve evi yıkmış. Küçük domuz arka küçük pencereden kaçıp tuğla eve kaçmış. Kurt hemen tuğla eve koşmuş ve kapıyı çalmış: "Aç kapıyı küçük domuzcuk, içeri gireyim." diye seslenmiş.

Küçük domuz içeriden cevap vermiş: "Ben evde yalnızım, seni içeri alamam."

Bu cevabı duyan Kurt çok kızmış: "Açmazsan üflerim püflerim, evini de başına yıkarım." demiş.

Ve kurt üflemiş, püflemiş. Ancak tuğla evi yıkamamış. Bunu gören kurt çok kızmış ve başlamış ulumaya: "Bekle biraz, şimdi seni yakalayacağım!" diyerek evin çatısına çıkmış ve bacadan eve girmeye çalışmış.

Domuz kardeşler kızgın kurdun bacadan gireceğini farketmişler. Birinci küçük domuz korkarak sormuş:

"Şimdi ne yapacağız?"

İkinci küçük domuz:

"Ben hemen ocağa bir ateş yakayım." demiş.

Üçüncü küçük domuz:

"Ben de ateşin üzerine su dolu bir kazan koyayım." demiş.

Dediklerini hemen yapmışlar. Ateşin üzerindeki su ısınmış ve başlamış kaynamaya. Bacada uğraşıp didinen kurt kaynar kazanın içine düşüvermiş. Bu da onun sonu olmuş. Kurdun öldüğünü gören üç domuz kardeş sevinçten göklere uçmuşlar.

Birinci küçük domuz ve ikinci küçük domuz evlerini tuğladan yapmışlar. Her biri kendi evinde mutluluk içinde yaşamış.
